

In dat jaar wordt de overmacht echter te groot en moeten we kapitulieren voor een Engels-Hollandse tegenstander. Hoe in deze relatief korte periode voor de Oostendse haven het, door de gevoerde kaapvaart, tot een zekere belangrijkheid bracht, is het verder thema van deze avond.

De heer Walter DEBROCK is een vlot en onderhoudend spreker. Door zijn kennis van de maritieme geschiedenis aan onze kust belooft dit een uitzonderlijke avond te worden, die door geen enkel maritiembewust Oostendenaar mag gemist worden. Zoals altijd is de toegang vrij, ook voor niet leden, en kosteloos.

J.B. DREESEN

- - - - -
WAT GEBEURDE ER MET DE TWEDE VUURTOREN VAN OOSTENDE ?

Naar aanleiding van de mededeling van G. VANDAMME in het nummer 5-8 (bis) van de PLATE, bladzijde 83/155, volgende bedenking.

Het ware niet zeer verstandig geweest van de Engelse vloot de vuurtoren aan stukken te schieten, dit bouwwerk betekende voor hen een secuur richtpunt voor hun scheepsartillerie. Dit blijkt onder meer uit het citaat van Elleboudt en Lefèvre uit "Oostende onder de Duitse Bezetting." De schoten vielen eerst vóór de "Majestic", daarna vóór de "Osborne", tenslotte vóór de Halve Maan op de Vuurtorenwijk. De bedoeling van de Engelsen moet veeleer geweest zijn de Duitse U-bootbasis te treffen en niet de vuurtoren.

De vuurtoren alleen zou maar een pover strategisch doel geweest zijn en dat blijkt dan ook dat na het 4de (?) schot er nog 8 schoten volgden, volgens Elleboudt en Lefèvre.

Ook de beschrijving van de vernieling geeft de indruk weer dat de toren opgeblazen werd. "De getroffen (sic) reus verhief zich wel twee meter boven zijn basis en sloeg dan met een oorverdovend gekraak naar beneden, langs den kant van het springsas".

Bij een treffer met een bom, zou de vuurtoren zich niet van zijn basis verheven hebben en zou hij (wat evenwel kan bediscuteerd worden) bij voorkeur in de richting van het schot achterover omvergevallen zijn.

Om die reden ben ik van mening dat het vernielen van de vuurtoren wel degelijk door de Duitsers werd verricht, en wel om de Engelse Navy een precies richtpunt voor hun boordkannonen te ontnemen.

En inderdaad als we de spreiding van de volgende bominslagen bekijken, stellen we vast dat de schoten niet zo nauwkeurig meer waren :

- vijfde schot : kwam terecht op het station,
- zesde schot : op de Batterij Hamilton,
- zevende en achtste schot : in het water van de Visserskaai,
- negende schot : op de brug van het staatswerkhuis,
- tiende schot : op het werkhuis zelf,
- elfde schot : op een groep soldaten te Slijpe,
- twaalfde en laatste schot : op twee wagons van de buurtspoorweg nabij de Batterij Hamilton.

Hieruit zou men kunnen afleiden als zouden er twee doelen geweest zijn : de onderzeebootbasis en daarna, en waarschijnlijk ter beantwoording van het vuur van die batterij : de Batterij van Hamilton.

Jef KLAUSING